U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobkyně: **M. F.,** proti žalovanému: **Městský úřad Domažlice**, se sídlem nám. Míru 1, Domažlice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2006, č. j. OVÚP-25076/06/Be, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 10. 2009, č. j. 57 Ca 110/2008 - 153,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Podáním učiněným dne 9. 11. 2009 žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) požádala Krajský soud v Plzni o prodloužení lhůty k podání kasační stížnosti proti shora označenému usnesení téhož soudu ze dne 14. 10. 2009, č. j. 57 Ca 110/2008 - 153, jímž byla odmítnuta její žaloba proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného.

Uvedené podání bylo krajským soudem posouzeno jako kasační stížnost. Soud proto stěžovatelku usnesením ze dne 20. 11. 2009, č. j. 57 Ca 110/2008 - 164, vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení předložila plnou moc udělenou advokátu, který ji bude v daném řízení zastupovat. Soud v odůvodnění usnesení rovněž uvedl, že po odstranění nedostatku povinného zastoupení bude stěžovatelka vyzvána k úhradě soudního poplatku a k doplnění kasační stížnosti o konkrétní důvody, a současně stěžovatelku poučil o možnosti požádat soud o ustanovení zástupce z řad advokátů v souladu s § 35 odst. 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), případně požádat o určení advokáta Českou advokátní komoru. Usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 11. 12. 2009.

Stěžovatelka podáním doručeným krajskému soudu dne 22. 12. 2009 a nadepsaným jako: „*odvolání k usnesení ze dne 20. 11. 2009*“ (č. l. 176 soudního spisu), tomuto soudu sdělila, že jeho usnesení ze dne 20. 11. 2009 bere na vědomí, ale nesouhlasí se způsobem, jakým bylo rozhodnuto o její žalobě. Jmenovaná dále k podání, které učinila dne 9. 11. 2009, výslovně uvedla: „*Dne 9. 11. 2009 jsem Krajskému soudu kasační stížnost nepodala*“.

Závěrem dotyčná požádala krajský soud, aby: „*došlo k jednání tamního soudu řešením a vyřešením celé kauzy bez řízení o kasační stížnosti*“. Dne 15. 1. 2010 byla věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud považuje za nutné ve vztahu k podání ze dne 9. 11. 2009 konstatovat, že ačkoliv bylo formulováno jako žádost o prodloužení lhůty k podání kasační stížnosti, lze je považovat za kasační stížnost, jež nesplňuje formální náležitosti a v důsledku toho trpí vadami, které jsou však dalším postupem soudu odstranitelné (§ 108 odst. 1 s. ř. s.). Opačný závěr by s ohledem ke skutečnosti, že bylo toto podání stěžovatelkou krajskému soudu osobně doručeno až poslední den zákonné lhůty k podání kasační stížnosti, jejíž zmeškání nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.), v daném případě u stěžovatelky vedl k definitivní ztrátě možnosti kasační stížnost proti předmětnému rozhodnutí podat. Z obsahu tohoto podání bylo přitom bez jakýchkoliv pochybností zřejmé, že stěžovatelka míní kasační stížností napadnout usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 14. 10. 2009, č. j. 57 Ca 110/2008 - 153, které označila číslem jednacím, přičemž toto podání bylo učiněno včas u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

Nejvyšší správní soud ve spise nalézá rovněž výše uvedené podání stěžovatelky ze dne 22. 12. 2009, jímž dotyčná reaguje na výzvu krajského soudu k předložení plné moci udělené advokátu pro zastupování v řízení o kasační stížnosti. Toto podání zdejší soud posuzuje podle jeho obsahu bez ohledu na to, jak je stěžovatelkou výslovně označeno (§ 41 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, použitý přiměřeně podle § 64 s. ř. s.), a dospívá k závěru, že pokud se stěžovatelka domáhá „*vyřešení celé kauzy bez řízení o kasační stížnosti*“ a současně dokonce popírá, že by její předchozí podání v téže věci bylo kasační stížností, je nepochybné, že nemá zájem na tom, aby bylo v řízení o kasační stížnosti pokračováno. Z uvedeného vyjádření tedy zdejší soud dovozuje, že stěžovatelka bere kasační stížnost zpět.

Podle § 47 písm. a), za použití ustanovení § 120 s. ř. s., soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Nejvyšší správní soud shledal, že projev vůle stěžovatelky, jímž došlo ke zpětvzetí kasační stížnosti, je zcela jednoznačný a nevzbuzuje pochybnosti o tom, že jím stěžovatelka zamýšlela ukončení řízení o kasační stížnosti jeho zastavením.

Z výše uvedených důvodů tedy Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 47 písm. a) s. ř. s. zastavil.

Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení o kasační stížnosti zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. ledna 2010

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu